

J.nr.

Dato: 25. november 2008

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 23 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven,
fusionsskatteloven og forskellige andre love.

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 1 af 12. november
2008.

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål: Med henvisning til ministerens oplysninger under 1. behandlingen om, at forslaget om at ophæve begrænsningen for hvilke aktiver, som aktiebaserede investeringsforeninger kan placere op til 20 pct. af deres midler i, betyder, at investeringsforeninger, der vælger at overgå til kapitalindkomstbeskatning, får en hårdere beskatning end i dag (hvor der beskattes som aktieindkomst), bedes ministeren redegøre for, hvordan en hårdere fremtidig beskatning kan skønnes at medføre et provenutab?

Svar: Alt afhængig af, om beskatningen sker via en udlodning fra investeringsforeningen eller via salg af investeringsbeviset, vil beskatningen kunne blive hårdere eller lempeligere.

En investeringsforening er efter de nuværende regler aktiebaseret, hvis foreningen har placeret dens midler i aktier og maksimalt 25 pct. af den øvrige aktivmasse i kontanter og afledte finansielle instrumenter på dækket basis efter Finanstilsynets regler. Ifølge de nuværende regler må en aktiebaseret investeringsforening således ikke have obligationer i deres portefølje.

Efter ændringen vil de aktiebaserede investeringsforeninger have mulighed for at placere midler i andre aktiver end aktier inden for den nuværende 25 pct. grænse. Således vil det være muligt for en aktiebaseret investeringsforening at have en mindre andel af deres midler placeret i eksempelvis obligationer uden, at kursgevinsten på ejerandele bliver beskattet som kapitalindkomst.

Det skal bemærkes, at beskatningen af kursgevinster og udbytter sker hos de enkelte ejere af investeringsforeningsbeviser og ikke hos investeringsforeningen. Ved udlodning beskattes den andel af udlodningen, der stammer fra f.eks. gevinst på finansielle kontrakter, som ved direkte eje ville være beskattet som kapitalindkomst, med kapitalindkomstsatsen, mens den andel af udlodningen, der stammer fra aktier, beskattes som aktieindkomst. Ved salg af investeringsforeningsbeviser fra aktiebaserede afdelinger bliver kursgevinsten, som kan stamme både fra gevinst på underliggende aktier og gevinst på underliggende finansielle kontrakter, beskattet som aktieindkomst.

En eventuel spekulation i at konvertere kapitalindkomst til aktieindkomst kan således kun ske i forbindelse med salg af investeringsforeningsbeviser, da udlodningen som nævnt opsplittes i hhv. aktieindkomst og kapitalindkomst. Hvis investeringsforeningen således vælger at investere i en obligation i stedet for en aktie, og gevinsten herved beskattes via udlodningen, vil et afkast af en aktie, som ville være beskattet som aktieindkomst, kunne blive konverteret til afkast af en obligation, som beskattes som kapitalindkomst. Og dermed vil der kunne blive tale om en hårdere beskatning. Hvis gevinsten på obligationen derimod beskattes via et salg af investeringsbeviset, vil gevinsten blive beskattet som aktieindkomst.

Det er ved provenuvurderingen antaget, at der i et vist mindre omfang vil blive investeret i andre aktiver under den nye 25 pct.-grænse, aktiver, hvor afkastet ved direkte eje ville have været kapitalindkomst. Det er dog vurderingen, at der kun i mindre omfang vil være tale om, at der vil blive spekuleret i at konvertere kapitalindkomst til aktieindkomst.

Baggrunden herfor er bl.a., at sanktionen for ikke at overholde 25 pct.-grænsen er ret hård. I de tilfælde, hvor en investeringsforening ikke overholder 25 pct. grænsen, vil ejerne af

investeringsforeningsbeviserne få afkastet beskattet som kapitalindkomst i det år overskridelsen vedrører og de følgende 4 år. Der er dermed et betydeligt incitament for investeringsforeningerne til at overholde 25 pct. grænsen.

I perioder med faldende aktiekurser vil det være meget risikabelt for investeringsforeningerne, at udnytte 25 pct. grænsen fuldt ud. I det tilfælde vil beholdningen af de mere kursstabile obligationer blive relativt mere værd set i forhold til aktiebeholdningen, og således vil risikoen for at overskride grænsen på 25 pct. og derved overgå til at få alt afkast beskattet kapitalindkomst være stor. Set i forhold til den aktuelle situation på aktiemarkedet vil tilskyndelsen til at konvertere aktieindkomst til kapitalindkomst således være lille, da risikoen for utilsigtet at komme til at overskride 25 pct. grænsen vil være betydelig.

Desuden er det under de nuværende regler ikke muligt for investeringsforeningerne at have konvertible obligationer i deres portefølje uden at investeringsforeningen overgår til beskatning som en blandet forening. Dette uanset at konvertible obligationer beskattes efter aktieavancebeskatningsloven. Ifølge lovforslaget vil det være muligt for investeringsforeningerne at placere deres midler i konvertible obligationer inden for 25 pct. grænsen. Investeringsforeningerne får dermed efter lovændringen mulighed for at placere midler i konvertible obligationer inden for 25 pct. grænsen, uden at staten får et provenutab herved.

I forhold til de udenlandske investeringsforeninger kan det nævnes, at det at beskatte afkastet fra hhv. aktier og obligationer forskelligt er et dansk fænomen. De udenlandske investeringsforeninger er således ikke indrettet efter at udnytte forskellen på obligationer og aktier. At disse foreninger med de foreslåede regler får mulighed for at tilbyde deres produkt på det danske marked, anser jeg ikke for en spekulation i reglerne.

Endvidere er det lagt til grund, at investorer i aktieafdelinger i høj grad ønsker at investere i aktier og ikke i blandede aktiver.